

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Vintè aniversari de l'Associació Catalana de Gestió Pública

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2013

La presidenta

Bona tarda a tothom; benvinguts al palau del Parlament amb motiu de la sessió sobre lideratge i ètica pública per celebrar el vintè aniversari de la constitució de l'Associació Catalana de Gestió Pública. Vull saludar totes les persones que avui us heu congregat aquí, els diputats i les diputades, el secretari de la mesa, els doctors Jiménez Asensio i Castiñeira, ponents d'aquesta sessió, la secretària general de la funció pública i altres càrrecs que segur que són aquí. A tots vosaltres, benvinguts.

En primer lloc, passo la paraula al senyor Joat Henrich, president de l'Associació Catalana de Gestió Pública.

.....

Senyor president de l'Associació Catalana de Gestió Pública, senyor alcalde i president de la Federació de Municipis de Catalunya, conseller Maragall i tots els professionals o empleats públics que heu vingut, que heu vingut de les universitats, de la diputació, de l'administració local i de la Generalitat, per a mi és una satisfacció ser avui aquí, entre altres coses perquè sempre –sempre– m'he sentit funcionària. Ho sóc des de fa molts anys.

Abans, en l'audiència prèvia, comentava que fa molts anys vaig haver de demanar serveis especials per accedir a un càrrec públic. Però sempre pensava: "Algun dia tornaré." Ara ja no ho puc fer, perquè, com que ens jubilen als seixanta-cinc anys, i jo els faré d'aquí a un any i mig, quan marxi d'aquesta casa ja estaré jubilada i no podré tornar. Per tant, ara sí que és la primera vegada que ho dic, però realment sempre pensava: "Tornaré." I la veritat és que sempre m'he trobat molt bé en el món de l'administració pública. Sempre havia pensat, ja de molt jove, quan vaig acabar la carrera de dret, de dedicar-me a l'administració pública. Era el principi dels anys setanta, i estava molt de moda allò de "vuelva usted mañana", i a mi

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

m'agradava i m'interessava molt anar a l'administració, treballar-hi, i que no es pogués repetir això de "vuelva usted mañana" i, en canvi, pogués posar la meua experiència o la meua vocació administrativa al servei d'una administració.

Vaig viure l'inici de l'administració de la Generalitat, els anys 77 i 78, amb el president Tarradellas, en aquell moment president de la diputació. Jo era funcionària de la diputació, i, per tant, inicialment vaig ser un d'aquells tres-cents funcionaris que van passar cedits –va ser un concepte nou– a l'administració de la Generalitat, en què vaig estar com a funcionària fins l'any 1984. El 74 vaig entrar a la diputació, i després ja vaig anar accedint a llocs de responsabilitat dins l'administració de la Generalitat. Per tant, conec molt bé la funció pública; he treballat molt en tot el que hem fet entre tots sobre la reforma de l'administració pública. Sóc conscient de les seves necessitats i les seves mancances, però mai no veureu ni mai no sentireu que critiqui la funció pública en un sentit negatiu. Si la critico és sempre en un sentit constructiu, perquè crec que és una institució, la funció pública, absolutament necessària. I Catalunya n'estava mancada, perquè de fet teníem l'administració local, però com a administració d'un país i administració d'un govern la Generalitat no existia, i per tant la vam haver de fer del no-res. I això, per a aquells funcionaris que inicialment vam formar part de la Generalitat provisional i de la Generalitat restablerta, va ser una època, jo diria, molt engrescadora, perquè entre tots vam anar fent pas a pas aquella administració. I no per això trec importància a les altres administracions, no ho voldria. Per això dic també que vinc de la diputació, i hi vaig aprendre molt per poder després ajudar la Generalitat.

Per tant, em teniu aquí com una més, en aquest sentit. Quan per mitjà d'en Josep Ramon Morera, moderador de la sessió que després es farà, em van demanar la possibilitat que aquest acte es fes aquí, naturalment... Mai no dic que no a actes que se'm demanen, perquè crec que el Parlament, entre altres funcions, ha de tenir les portes obertes a tota la societat, però si els qui ho demanen són els que vénen de la funció i la gestió pública, encara més. Per tant, som a la vostra disposició per si en cap altre moment necessiteu fer un altre acte o algun d'aquests fòrums que teniu pendants i de què encara no heu decidit ni la data ni el què.

Quan les vostres propostes arribin a aquest Parlament i puguin ser discutides i debatudes pels diputats i els grups parlamentaris potser serà un bon moment per pensar en aquesta reforma pendent de l'administració pública, que jo crec que no és que sigui una reforma pendent des de fa molts anys, sinó que cada cinc anys

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

requereix un repensament. I en aquest moment, enmig d'una crisi econòmica com la que vivim, acompanyada d'una crisi social, d'una crisi de valors, d'una crisi política, també hi ha una crisi de gestió, també hi ha una crisi de cap on volem anar, i el que hem de fer és aprofitar aquesta crisi, fer de la crisi oportunitat i buscar la manera de repensar la nostra funció pública.

Voldria dir dues paraules sobre tots dos ponents, el doctor Àngel Castiñeira i el doctor Jiménez Asensio, als quals conec, un més que no l'altre; però els conec tots dos per les seves publicacions, en les quals es nota, d'una banda, en el doctor Jiménez Asensio, el coneixement profund de l'administració pública i la seva experiència en aquest àmbit... El vaig conèixer més directament gràcies als seus escrits, quan el 2004 i el 2005, com a ponent de l'estatut... Tot el capítol de l'administració i la funció pública em venia per mitjà d'en Josep Ramon Morera, i em venien moltes iniciatives i propostes que sortien del doctor Jiménez Asensio. I, per tant, ho vull dir, perquè, realment, moltes de les coses que ell deia jo pensava que s'havien d'aplicar i que realment eren molt encertades.

I en el cas del doctor Àngel Castiñeira hi he pogut compartir altres fòrums. Però en vull recordar un que diria que es va fer no fa ni dos anys aquí, també en aquesta sala, i en què es va parlar dels valors dels catalans els darrers deu anys. Ja tenim els valors dels catalans des de fa trenta anys, i em va sorprendre, sí, sorprendre, diria, el canvi important entre els valors dels catalans ara i els de fa deu anys escassament, o en fa vint, ja no dic trenta. I entre aquests valors em va sorprendre molt el que donem al treball i el que donen al lleure. I em va sorprendre, perquè amb allò que els catalans som molt treballadors –molt treballadors–, allò que deia en Guardiola que si ens "aixequem ben d'hora ben d'hora" aquest país seria imparable... Crec que és veritat, però en aquesta enquesta el 70 per cent fa vint anys deia que el més important era la feina, i ara són el 57 per cent. Per tant, Déu n'hi do. No és que ens haguem tornat ganduls o mandrosos, però sí que vol dir que també donem importància a altres aspectes com el lleure, compartir amb la família, amb els amics, activitats de lleure. Però em va sorprendre, perquè realment era un dels aspectes en què no havia caigut. Així com en altres temes, sobre la religió, la família o l'activitat dins d'altres associacions, era més normal, i hi havia canvis importants, en aquest cas em va sobtar.

En aquest sentit, també vull dir que el doctor Castiñeira, des de la seva càtedra de governança a ESADE, els temes d'ètica i lideratge els ha tocat molt. Avui realment és un tema important de què tractaran en aquesta sessió, amb relació a la gestió

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

pública i la gestió política. Abans el president parlava d'aquesta gestió en el sentit de lideratge del polític i el lideratge del gestor. I és ben cert. El lideratge també és un concepte que ha canviat molt amb el temps. Quan parlem ara de lideratge, i parlem de lideratge en positiu, parlem també de comportaments. I en els comportaments hi ha l'ètica. I l'ètica no s'aprèn; es porta. I, per tant, molts dels escrits, dels articles, de les publicacions, del doctor Castiñeira van en aquesta línia; crec que una línia absolutament encertada, que no és fàcil, perquè una cosa és que tu aprenguis a ser un bon gestor, una altra és que apliquis aquesta bona gestió que has après i una altra és que la teva persona sigui capaç d'aplicar-la amb el seu comportament.

Crec que això és el màxim que es pot demanar i el que s'ha d'exigir a un bon polític i un bon tècnic. I en aquest moment de crisi en tots els àmbits, com he dit abans, el que hem de buscar és l'escletxa o el camí que ens porti al fet que aquests nous lideratges dels polítics i els gestors es puguin trobar a base d'una formació continuada i permanent que hem de fer els qui som a la política, els qui som a la gestió pública o els qui són al sector privat. Avui toca l'àmbit públic, i crec que hem d'estar convençuts d'això. Una cosa és la professionalitat i una altra, la vocació. Un gestor públic ha de tenir totes dues coses, i en el moment en què és un bon professional i a més té vocació de ser-ho aquesta vocació ja li surt de la seva manera de ser.

Per tant, crec que en la sessió d'avui això que acabo de dir ho explicaran molt simplement i molt millor els dos catedràtics que tenim aquí, a qui agraeixo la seva presència i la possibilitat que puguin dirigir-se als professionals del sector públic, de les administracions, a Catalunya.

A l'últim, permetin-me que recordi qui farà de moderador i que en faci una petita ressenya. Amb en Josep Ramon Morera ens vam conèixer fa molts anys, ho vull dir, quan el 1986, per primer cop en el govern de la Generalitat, es va crear allò que tothom en deia el "comitè desburocratitzador", que era el Comitè Assessor per a l'Estudi de l'Organització de l'Administració de la Generalitat. Bé, el nom era llarguíssim. Però la realitat era intentar desburocratitzar l'administració. Ell va ser una de les persones que des del primer moment es va fer càrrec d'aquesta responsabilitat, i jo vaig esdevenir presidenta d'aquest comitè l'any 1993. Vam treballar junts durant un any i mig, i després ens vam retrobar a la conselleria de Governació, ell com a secretari general de la funció pública, i hem tingut una boníssima relació. És una de les persones a qui sempre he trucat per preguntar:

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

“Això com ho faries?” I la veritat és que sempre hi he trobat una persona, un col·laborador, amb qui ens hem entès molt bé. I quan vaig saber que faria de moderador vaig pensar: “Doncs mira, com que poques vegades puc tirar una floreta a un col·laborador, aprofitaré per fer-ho.” Segur que tothom que el coneix sap que tinc raó quan en dic el que en dic.

Res més. Vull agrair-los la seva presència i èxits en aquesta associació. Que feu vint anys més, comenceu a demanar més socis. Compteu amb mi, perquè encara que quan marxi d'aquí ja no sé què seré..., compteu amb mi, i segur que hi haurà possibilitats en el futur per fer aquest famós estatut dels directius públics, que, ho vull dir, el 2000 ja en parlàvem –ja en parlàvem. I, per tant, d'esborranys i projectes en tenim molts. Els diputats, per tant, que ho sàpiguen: hi ha projectes sobre l'estatut del directiu públic en què segur que ens podem posar d'acord.

Res més. Moltíssimes gràcies i endavant.